

[Fuglsang.]

Jeg tænker på den konference, som fandt sted for nogen tid siden i Genève. At der for videnskabsmændenes vedkommende for det altovervejende flertals vedkommende har været en ærlig stræben efter at udvikle den fredelige udnyttelse af atomenergien, nærer jeg ingen som helst tvivl om, men vi er langtfra sikre på, at det isolerede samarbejde inden for OEEC og et samarbejde med fællesmarkedslandene i EURATOM vil virke fremmende på det internationale samarbejde som helhed. Dertil kommer som trods alt en meget vigtig ting, at den myndighed, vi ved at ratificere disse konventioner overgiver til internationale instanser, kontrolorganer og domstole, ligger meget nær grænsen for, hvad grundlovens § 20 bestemmer med hensyn til at overgive danske myndigheders beføjelser til internationale organer.

Derfor kan vi kommunister i hvert fald ikke tage noget medansvar ved at stemme for disse konventioner.

Udenrigsministeren (Krag): Jeg vil gerne takke udvalget og de ærede ordførere for tilslutning til forslaget.

Det er rigtigt, at allerede under første behandling i det høje ting blev det spørgsmål rejst, hvorvidt grundlovens § 20 skulle bringes i anvendelse. Spørgsmålet blev formuleret meget klart til mig fra udvalgets side, og jeg har givet det svar, som er optrykt i bilaget til betænkningen. Det er rigtigt — som det ærede medlem frk. Helga Pedersen gør opmærksom på — at hvis man havde valgt, og hvis man havde ment, det var rigtigt at vælge den fremgangsmåde, som grundlovens § 20 giver anvisning på, havde det i og for sig ikke voldt praktiske vanskeligheder af nogen art. Det ville formentlig havde været nøjagtig lige så let at gennemføre forslaget på den måde som på den måde, der nu er tale om. Derfor vil jeg gerne sige, at når regeringen ikke har anset det for rigtigt at gå den vej, er det ikke for at blive sparet for ulejlighed, men simpelt hen fordi vi ikke har ment, at grundlovens § 20 bør tages i anvendelse i det foreliggende tilfælde, og argumenterne herfor er som sagt givet i min besvarelse, som er optrykt i betænkningen. Jeg er glad for, at de synspunkter, der deri er fremført,

har fået tilslutning i udvalget, således at tilslutning i dag er givet fra samtlige de i udvalgsarbejdet deltagende partier.

Der blev under udvalgsarbejdet gjort opmærksom på, at den danske oversættelse på et enkelt sted burde ændres, når den bekendtgøres, for mere klart at give udtryk for originaltekstens mening. Man har ikke i den anledning fundet det nødvendigt at stille noget egentligt ændringsforslag, dels fordi konventionens tekst ikke udgør en del af forslaget til folketingsbeslutning, dels fordi det er den fremmedsprogede originaltekst, der skal ratificeres. Men jeg vil gerne fra tingets talerstol nævne, at det, det drejer sig om — det ærede medlem hr. Heising var inde på det — er art. 13 (a) i protokollen vedrørende domstolen. I bekendtgørelsen vil den pågældende bestemmelse i dansk oversættelse komme til at lyde anderledes, nemlig således:

„Såfremt vidner eller eksperter for domstolen begår mened, skal dette anses for en overtrædelse begået for domstole, der behandler civilretlige sager i det land, hvor domstolen er sat.“

Denne oversættelse, der bedre dækker originalteksten, vil altså komme ind i bekendtgørelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 125 stemmer mod 4.

Formanden: Der vil nu blive givet udenrigsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskydelse af revision af lov om forsorslovens § 257 vedrørende talehidende.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3433).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.